

بنزین ۱۰۰۰ تومانی و مدیریت پوپولیستی

فروش بنزین لیتری هزار تومان چگونه در حال برپادادن منافع ملی مملکت است؟ دیدیم که با حداقل قیمت‌های نفت خام و دلار در برابر ریال، قیمت تمام‌شده بنزین و گازوئیل در ایران نمی‌تواند کمتر از سه هزار تومان در لیتر باشد. بنابراین هر لیتر بنزین با دو هزار و هر لیتر گازوئیل را با دوهزارو ۷۰۰ تومان تخفیف به مصرف‌کننده عرضه می‌شود.

روزانه ۱۰۵میلیون لیتر گازوئیل عرضه می‌شود که یارانه یک‌ساله آن می‌شود بیش از صد هزار میلیارد تومان. از آنجا که مصرف گازوئیل عمدتا برای حمل بار و مسافر است، ما این صد هزار میلیارد تومان را می‌گذاریم به حساب یارانه حمل‌ونقل عمومی. ضمن آنکه به واسطه تفاوت قیمت خیلی زیاد با کشورهای همسایه، میلیون‌ها لیتر به این کشورها قاچاق می‌شود.

فاجعه ملی درخصوص بنزین است. مصرف بنزین در حدود ۹۰ میلیون لیتر در روز است (بخشی از آن واردات است). یارانه بنزین یا درست‌تر گفته باشیم دوهزارتومان‌هایی که نظام برای بنزین نمی‌کُرد، در سال بالغ بر ۶۵ هزار میلیارد تومان می‌شود. برای درک حجم این مقدار درآمدی که دولت هدر می‌دهد، من چند رقم را آورده‌ام تا اهمیت آن درک شود.

کل بودجه عمرانی کشور برای سال ۱۳۹۶، ۳۸ هزار میلیارد تومان، بودجه عمرانی کردستان ۶۰۰ میلیارد تومان، بودجه سازمان محیط زیست ۵۰۰ میلیارد تومان و بودجه عمرانی استان وبلوچستان ۳۵۰ میلیارد تومان است.

این را هم اضافه کنیم که بسیاری از این بودجه‌ها، به واسطه «کسری بودجه»، دولت، در عمل تحقق پیدا نمی‌کند. برای مثال، در هشت ماه نخست سال ۹۶، کل بودجه عمرانی که هزینه شده، صرفا هشت هزار میلیارد تومان بیشتر نبوده است. دولت به واسطه کمبود مالی یا به‌اصطلاح «کسری بودجه»، به بسیاری از وزارتخانه‌ها، نهادهای و شرکت‌های دولتی، تأمین اجتماعی، بازتستسنگی، صف گسترده‌ای از بیمانکاران و… به‌دکار باقی می‌ماند.

آنچه به‌بهدررفتن این ۶۵ هزار میلیارد تومان را درنکات‌تر می‌کند، توزیع ناعادلانه آن است. اینجا دیگر نیازی به آمار و ارقام نیست. هرقدر خانواده‌ها اتومبیل بیشتری داشته باشند، سهم بیشتری از این مبلغ دریافت می‌کنند. بالطبع خانواده‌هایی که دو یا سه دستگاه اتومبیل دارند، سهم خیلی بیشتری از این ۶۵ هزار میلیارد نصیبشان می‌شود تا خانواده‌هایی که فاقد اتومبیل هستند یا حداکثر یک دستگاه دارند. مطالعات صورت‌گرفته نشان می‌دهد سه دهک ثروتمند جامعه، ۲۵ برابر سه دهک فقیر جامعه از یارانه بنزین بهره‌مند می‌شوند.

می‌رسیم به دشوارترین بخش این یادداشت؛ مسئولیت این فاجعه ملی، این هدررفت ثروت ملی بر عهده کدام نهاد است؟ اگر از جنبه مصرف یا محابای انرژی نگاه کنیم، بنزین مفت باعث شده میانکین مصرف سوخت در ایران حتی بیشتر از کشورهای ثروتمند اروپایی بشود. اگر از منظر آلودگی محیط زیست نگاه کنیم، مصرف بالای بنزین از یکی، دو هفته دیگر و با سردشدن هوا، مصیبت سالانه آلودگی هوا در شهرهای بزرگ خواهد شد. اگر از نظر حقوق نسل‌های آینده در نظر بگیریم، آیا مصرف بی‌رویه بنزین در نسل ما، تجاوز به سهم آیندگان نیست؟ اگر از نظر ترافیک نگاه کنیم، آیا مفت‌بودن بنزین باعث نمی‌شود شهروندان بی‌محای از وسیله نقلیه شخصی‌شان استفاده کنند؟ اگر از نظر قاچاق سوخت نگاه کنیم، آیا مفت‌بودن قیمت بنزین باعث نشده مقادیر زیادی از بنزین و گازوئیل به کشورهای هم‌جوار قاچاق شود؟ وزیر نفت معتقد است حداقل یک‌پنجم تولیدات سوخت کشور قاچاق می‌شود و آقای مؤیدی، رئیس «ستاد مبارزه با قاچاق سوخت و ارز»، اعلام کرده در تابستان به‌تنهایی یک میلیارد لیتر سوخت از کشور قاچاق شده است. هزینه‌ای هم که برای آن می‌پردازیم، باورنکردنی است. دیدیم، چندین برابر بودجه عمرانی سالانه کشور، بالاخره از نظر عدالت هم دیدیم که مصیبت‌بار بود و بیشترین سهم آن از آن اقشار و لایه‌های دردمند جامعه می‌شود.

اگر این تصویر درست است، پس چرا هیچ مقام، مسئول و نهادی پا پیش نمی‌گذارد و جلوی این طاعون بر منافع ملی را نمی‌گیرد؟ چرا نه دولت، نه مجلس، نه مجمع تشخیص نظام و نه هیچ نهاد و تشکیلات دیگری اقدامی نمی‌کند؟ پاسخ متأسفانه روشن است؛ چون هیچ دستگاه و مقامی نمی‌خواهد با طرح افزایش قیمت بنزین، چهره‌اش نزد مردم خراب شود. همه‌شان قبول دارند بنزین هزارتومانی چگونه در حال برپادادن منافع ملی کشور است، اما هیچ‌کدامشان حاضر نیست هزینه سیاسی اصلاح آن را به گردن بگیرد. حاضر هستند منافع ملی به تاراج برود؛ اما گامی برندارند که باعث نارضایتی مردم بشود. دولت با ترس و لرز در نظر داشت در لایحه بودجه ۹۷ آن را به هزارو ۵۰۰ تومان افزایش دهد؛ اما تا مختصر سروصدای اعتراضی بلند شد، آن را پایکانی کرد. آیا به‌جز اطلاق مدیریت به روش پوپولیسم، نام دیگری بر آن می‌توان نهاد؟

لیلا مرگن؛ رئیس‌جمهور در شرایطی که اقتصاد ایران روزهای ناخوشی را پشت سر می‌گذارد، به وعده ترمیم کابینه عمل کرد. او که مرداد رئیس کل جدیدی برای بانک مرکزی معرفی کرده بود، حالا چهار گزینه برای چهار وزارتخانه مهم اقتصادی کشور را به مجلس معرفی کرده است. محمد شریعتمداری، وزیر صنعت، معدن و تجارت قبلی، در حالی به‌عنوان گزینه پیشنهادی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی معرفی می‌شود که ۲۸ مهر استعفايش از سوسی رئیس‌جمهور به‌عنوان وزیر صمت پذیرفته شد. فرهاد دژپسند قرار است عهده‌دار ساماندهی مسائل اقتصادی کشور شود و پشت میز وزارت اقتصاد و امور دارایی بنشیند. رضا رحمانی که پیش‌ازاین قائم‌مقام وزارت صمت بود و بعد از استعفای شریعتمداری سرپرست این وزارتخانه شد، اگر مجلس تأیید کند، قبای وزارت به تن می‌کند و محمد اسلامی از استانداری مازندران به وزارت راه و شهرسازی کوچ می‌کند. این در حالی است که اقتصاددانان بر این باورند که در شرایط کنونی ما نیاز به مدیرانی داریم که بتوانند علاوه بر جلب اعتماد مردم، بین کارشناسان و طیف‌های فکری مختلف اجماع ایجاد کنند. همچنین نیاز به نیروهایی داریم که در شرایط بحرانی کنونی، به حدی توانمند باشند که بحران‌ها ایجادشده را مدیریت کنند؛ اما سؤال این است که آیا این گزینه‌ها آنچه باید، هستند و انتخاب‌های رئیس‌جمهور شرایط کابینه را تقویت کرده یا تضعیف داده است.

اقدامات انجام‌شده برای ترمیم کابینه به وصله و پینه شباهت بیشتری پیدا کرده است. حسن روحانی، محمد شریعتمداری را به‌عنوان وزیری که در دو سال ابتدایی این دولت هدایت وزارت صنعت، معدن و تجارت را برعهده داشت، راهی وزارت تعاون با انبوهی از بنگاه‌های اقماری خواهد کرد. شریعتمداری در حالی به وزارت تعاون می‌رود که خودش در روز ملی صادرات اعلام کرده که بهتر است دولت او را در جای دیگری به کار نکیرد. محمد اسلامی که بخش عمده سوبوشن در وزارت دفاع سبری شده، (در صورت رأی اعتماد مجلس) راهی وزارت مسکن و شهرسازی می‌شود که با معضل پروژه نیمه‌کاره مسکن مهر دست‌وپنجه نرم می‌کند و تبعات ناشی از این خلف وعده گریبان وزارتخانه را گرفته است. رضا رحمانی که سرپرست فعلی وزارت صمت است، در همان نخستین روز سرپرستی‌اش در وزارت صمت، در قامت وزیر خبر از رفتن بازنشسته‌های این وزارتخانه به دلیل اجرای قانون منع به‌کارگیری بازنشستگان می‌دهد و گويا او که قبلا رئیس کمیسیون صنایع و معادن مجلس بوده است، در جلسه با نمایندگان خانه ملت توانسته اعتمادشان را جلب کند. فرهاد دژپسند هم به جای کاریاسان، وزیر سابق اقتصاد، خواهد نشست، به نظر می‌رسد این روزها کابینه، شرایط پرتثنی را پشت سر می‌گذارد؛ اما آیا این انتخاب‌های رئیس‌جمهور می‌تواند شرایط بحرانی اقتصاد ایران را که با فشارهای خارجی بحرانی‌تر شده است، بهبود بخشد؟

در نظر گرفته‌نشدن شرایط ویژه

محمد خوش‌چهره استاد دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران در گفت‌وگو با «شرق» درباره این انتخاب‌های رئیس‌جمهور عنوان می‌کند: ما درحال حاضر به مدیرانی نیاز داریم که بتوانند بحران را مدیریت کنند. این مسئله فراتر از تخصص، به توانمندی مدیریت و درایت نیاز دارد؛ یعنی در شرایط کنونی به کسانی نیاز است که از محک آزمایش گذشته باشند؛ نه اینکه تازه بخواهند آزمایش کنند.

او اضافه می‌کند: ما در بحث مسکن از معضل گذشته‌ایم و به بحران مسکن رسیده‌ایم. قیمت‌ها در این بخش افزایش یافته است و بی‌کاری گسترده‌ای را شاهد هستیم.

به اعتقاد خوش‌چهره رئیس‌جمهور در انتخاب افراد برای مدیریت چهار وزارتخانه مهم اقتصادی، به مسئله سلامت نفس و توانمندی توجه داشته است؛ اما به نظر نمی‌رسد که به توانمندی مدیریت در شرایط ویژه و بحرانی هیچ توجهی شده باشد.

او که به گفته خودش شناخت کافی از برخی افراد انتخاب‌شده از سوی

اقتصاد

«شرق» صلاحیت گزینه‌های پیشنهادی رئیس‌جمهور برای ۴ وزارتخانه اقتصادی را بررسی کرد

تقویت یا تقلیل کابینه

رئیس‌جمهور ندارد، از انتصاب شریعتمداری به‌عنوان وزیر جدید تعاون هم تعجب می‌کند. به گفته این استاد دانشگاه، وزیری که سابقه‌اش بازارگانی بوده است، چرا باید در وزارتخانه دیگری به کار گماشته شود؟ او اضافه می‌کند: این را که عملکرد شریعتمداری خوب بوده یا بد، نمی‌دانسم؛ اما اگر بنا بود چنین شخصی توانایی داشته باشد، در همان وزارتخانه صنعت و معدن و تجارت که خیلی وزارتخانه مهمی است، به کار خود ادامه می‌داد.

خوش‌چهره می‌گوید: منطق انتخاب درباره شریعتمداری نادرست بوده است؛ مگر اینکه ملاحظات رئیس‌جمهور براساس ملاحظات دیگری باشد.

کارنامه‌ای بدون ایجاد هم‌افزایی

کمال اطهاری، کارشناس مسکن، نیز در گفت‌وگو با «شرق» انتخاب چهار گزینه از سوی رئیس‌جمهور را تقلیل اساسی وزارتخانه‌ها اعلام می‌کند. او می‌گوید: این انتخاب‌ها به نحو عجیبی تقلیل‌گرایی است. این افراد در جای خود آدم‌های محترمی هستند؛ اما به طور مشخص در زمینه شهرسازی و مسکن نیاز به افرادی داریم که یک هم‌افزایی بین سیاست‌های اجتماعی، رشد اقتصادی و اقتصاد دانش‌نبنان ایجاد کنند؛ اما به‌ویژه در این مقولات ما در کارنامه و پیشینه افراد معرفی‌شده چیزی نمی‌بینیم. اطهاری تأکید می‌کند: در شرایط بحرانی کنونی کسانی که دارای برنامه مشخصی نباشند، بر آسیب‌های اقتصادی و اجتماعی خواهند افزود؛ بنابراین باید رئیس‌خصصیت‌هایی معرفی شوند که جامعه به آنها به‌نوعی اعتماد دارد و سابقه آنها را می‌شناسد. این مسئله به جامعه آرامش می‌دهد؛ زیرا مردم می‌دانند س‌نروش‌شان در دست کسانی قرار خواهد گرفت که قابلیت مدیریت شرایط را دارند.

به گفته او، اگر چنین پیشینه‌ای برای گزینه‌های مدنظر رئیس‌جمهور وجود داشته باشد، قطعا ارانه خواهد شد.

این کارشناس مسکن با اشاره به نشست رئیس‌جمهوری با اقتصاددانان عنوان می‌کند: باید رئیس‌جمهور افرادی را در کابینه به کار گیرد که توانایی همکاری با جمع کثیری از اقتصاددانان را داشته باشند و بتوانند مشورت‌های چنین جمع‌هایی استفاده کنند. وزرای جدید باید با استفاده از توان نیروهای مشورتی یک بازنگری در برنامه ششم انجام دهند و بتوانند یک برنامه پژوهشی را در دستور کار خود قرار دهند تا بازنگری‌ها به نحو درستی صورت گیرد.

او ادامه می‌دهد: اما به قول معروف، از کوزه همان برون تراود که در او است. اگر افراد در کابینه جابه‌جا شوند، این جابه‌جایی منجر به ارائه یک برنامه جایگزین نخواهد شد.

اطهاری اظهار امیدواری می‌کند که رئیس‌جمهور در زمینه اصلاح ساختارها وارد عمل شود و به اصلاح فرایندها فکر کند. همچنین از افرادی استفاده کند که بتوانند اعتماد کارشناسی را جلب کنند.

او می‌گوید: کابینه مطلوب، در گام دوم در روابط خارجی هم بسیار مهم است. ما باید بتوانیم از چالش بین تک‌ه‌زمنی آمریکا و چندجانبه‌گری اروپا استفاده کنیم و از تنگنای تحریم‌ها بیرون بیاییم. اما قدم بعدی برای اینکه دچار چنین تحریمی نشویم و روابط ما روابط برد- برد باشد، این است

که در حوزه اقتصاد برنامه داشته باشیم. با این برنامه، هم اطمینان برای سرمایه‌گذاران داخلی ایجاد می‌شود و طبقه کارگر و معلم را جذب می‌کند و هم سرمایه‌گذاران خارجی را ترغیب می‌کند که تکنولوژی خود را به ایران انتقال دهند. اما این فرایند باید به‌روشنی ترسیم شود. آنچه در عرض این پنج سال ترسیم نشده است.

اطهاری اضافه می‌کند: نبود یک برنامه منسجم به آمریکا جرئت داده است که علیه ایران تحریم اعمال کند، وقتی برنامه منسجم نداشته باشیم، طرف مطمئن است که تحریم موفق می‌شود و شکست نمی‌خورد.

او تأکید می‌کند: ارائه یک برنامه درست اصلی‌ترین کار کابینه است. در غیر این صورت، یک تنزل پیوسته رخ خواهد داد و گشایش سیاسی هم برای خروج جامعه از بحران چندان دوام نخواهد آورد.

نیازمند تغییر سیاست به جای تغییر افراد

آن روی مسکه، انتخاب اعضای کابینه مجلس است. مجلسی که با رأی خود، مسیر حرکت قوه مجریه را تعیین می‌کند، از نگاه حسن سبحانی، استاد اقتصاد دانشگاه تهران، در گفت‌وگو با «شرق» به دور نمی‌ماند. این اقتصاددان به تشریح شاخص‌هایی می‌پردازد که باید مدنظر مجلس در زمان رأی اعتماد به اعضای کابینه قرار گیرد.

به اعتقاد او، آنچه امروز ایران به آن نیازمند است، تغییر سیاست‌هاست، نه تغییر آدم‌ها. آمدوشد آدم‌ها چنان‌که در بر همان پاشنه بچرخد، چیزی را عوض نمی‌کند. تغییرات ممکن است به لحاظ سنی، دولت را جوان‌تر کند یا میل مجلس به تغییر برخی وزرا را عملیاتی کند، اما مسئله امروز ما این نوع مسائل نیست. فکر می‌کنم در ترمیم کابینه هم در مجلس و هم در دولت باید به این نکته کلیدی توجه کنند.

این استاد دانشگاه تهران اضافه می‌کند: باید یادمان باشد که مطابق اصل ۱۳۷ قانون اساسی وزیران در قبال انتخاب مجلس به تصمیم مشترک آنها در هیئت وزیران می‌رسد، مسئولیت مشترک دارند. بدان معنا که مسئولیت مصوبه‌ای در سیاست خارجی، با وزیر آموزش‌وپرورش هم هست؛ بنابراین اولین نکته این است که افرادی که به جمع هیئت وزیران اضافه می‌شوند، تا چه اندازه با رویکردها و تفکرات افراد مانده در هیئت دولت جفت‌وجور هستند. با کسانی که مانده‌اند تا چه میزان با آمدن افراد جدید، به هماهنگی‌شان اضافه می‌شود، زیرا هر نوع کاهش هماهنگی، می‌تواند به منزله یک انتخاب نامناسب باشد.

به گفته سبحانی، در شرایط تحریم باید با سست‌کردن پایه‌های درآمد‌های غیرمولد مثل فعالیت‌های بانکی، موانع تولید را کاهش دهیم.

در این شرایط کشور به دولتی پویا نیاز دارد.

او ادامه می‌دهد: اصرار دارم که تفکراتی مثل دولت برکنار، اگر حتی در شرایطی درست باشد، در شرایط فعلی ایران کاملا نادرست است. بنابراین واقعیت‌های کشور را باید در نظر گرفت. این واقعیت‌ها آن‌قدر بی‌رحم و متصلب هستند که حتی برخی مقامات موجود در دولت را که همه عمر کاری و سیاسی‌شان در دفاع از اقتصاد آزاد بوده، امروز به موضعی رسانه است که ناچارند با مسئله افزایش قیمت حامل‌های انرژی، به دلیل حمایت از مردم مخالفت کنند.

این استاد دانشگاه تهران می‌گوید: نباید هیئت وزیرانی تشکیل شود که طیفی از آن بر طبل اقتصاد رها و سفته‌بازی بکوبد و طیف اقلیتی از آن، در هیئت دولت چاقوی فقیرانی را تیز کند که به دلیل سیاست‌های سفته‌بازی به ورطه فقر کشیده شده‌اند.

او تأکید می‌کند: باید براینه کار هیئت وزیران فرقرزدایی باشد؛ نه اینکه فقر تولید کند و بعد برای حمایت از فقیران تلاش کند؛ به هر حال مدیریت بهینه یک مقیاسی دارد. مجلس نباید خطای ادغام یک روزه پنج وزارتخانه را در دو وزارتخانه با خطای مخالفت با تفکیک کارآمدی از آنها تکرار کند. مدیریت بعضی از وزارتخانه‌ها واقعا خارج از یک مقیاس بهینه است. شرایط موجود می‌گوید که می‌توان متولی واحدی برای آن گذاشت اما با ادامه این روند، به نظر من شاهد هیچ‌گونه اثربخشی نخواهیم بود.

مطمئنا در کشورهای منطقه مانند عراق، نسبت به مواد اولیه خریدار بهتر و بیشتری هم دارند. **دربارمادرست**
حمید حسینی، فعال اقتصادی در بخش پتروشیمی و عضو اتاق ایران، در گفت‌وگو با «شرق» این اقدام دولت را تصمیم درستی می‌داند که باید زودتر گرفته می‌شد. او دراین‌باره می‌گوید: با توجه به تصمیماتی که درباره ارز پتروشیمی‌ها گرفته شد و قرار شد ارز آنها در سامانه نیما معامله شود، باید همان زمان نرخ خوراک آنها هم با همان نرخ تعیین می‌شد و این فاصله زمانی می‌ران این تصمیم درباره درآمد پتروشیمی‌ها و اجزای این تصمیم درباره هزینه پتروشیمی‌ها تنها باعث سود غیرمتعارف برای پتروشیمی‌ها شد. حسینی درباره انتقادات احتمالی از این تصمیم نیز می‌گوید: پتروشیمی‌های خوراک گازی نمی‌توانند ادعا کنند که این تصمیم دولت درباره قیمت خوراک برای آنها چالش ایجاد می‌کند؛ چراکه نهایت افزایش هزینه‌ها در این بخش می‌تواند به پنج هزار میلیارد تومان برسد که در مقابل درآمد صادراتی ۱۰ میلیارد دلاری آنها که با توجه به نرخ ارز نیمایی حداقل ۲۰ هزار میلیارد تومان سود بیشتر عاید آنها می‌کند، فوق‌العاده کوچک است. این عضو اتاق بازرگانی ایران درباره تأثیر این تصمیم بر برخی از پتروشیمی‌ها می‌گوید: باید توجه کنیم پتروشیمی‌هایی که خوراکشان مایع است و همچنین پالایشگاه‌ها ممکن است با این افزایش قیمت خوراک دچار مشکلاتی شوند که دولت باید با آنها مدارا کند و مانند پتروشیمی‌های گازی با آنها برخورد نکند.

پتروشیمی‌های خوراک مایع و پالایشگاه به دلایل مختلف مانند تکنولوژی قدیمی سودآور نیستند و با این تصمیم دولت ممکن است تحت فشار شدید قرار بگیرند. پیشنهاد من به دولت این است که با این پتروشیمی‌ها و پالایشگاه‌ها به صورت کارمزدی کار کند؛ چراکه خریدار ۹۰ درصد محصولات آنها خود دولت است؛ پس می‌تواند در ازای ارائه خوراک و کارمزد محصولات‌شان در دریافت در، از ضربه‌های سنگین به این بخش جلوگیری کند.

خبر

وزیرنفت:

برای نفت ایران جایگزینی در بازار وجود ندارد

● وزیر نفت تائوتانی عربستان و روسیه در تولید نفت بیشتر و جایگزین‌کردن سهم ایران را سبب نگرانی بازار دانست و گفت: افزایش قیمت نفت اقتصاد جهانی را سخت تحت تأثیر قرار می‌دهد. به گزارش وزارت نفت بیژن زنگنه در آستانه آغاز تحریم‌های ایالات متحده آمریکا علیه ایران درباره اینکه آیا کشورهای عضو سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) در کنار تولیدکنندگان غیرعضو این سازمان، توانایی جایگزین‌کردن نفت ایران را دارند، تأکید کرد: همان‌طور که بارها گفتیم، برای نفت ایران جایگزینی در بازار وجود ندارد. تولید نفت عربستان و روسیه هم اکنون نزدیک به بالاترین سطح تاریخی خود است و این دو کشور ظرفیت اضافی برای تولید بیشتر و جایگزینی نفت ایران ندارند. او با اشاره به اینکه عربستان با استفاده از ذخیره‌سازی‌های خود توانسته در فاصله ماه می تا سپتامبر، روزانه حدود ۵۰۰ هزار بشکه تولید بیشتر به بازار عرضه کند، یادآور شد مجموع تولید نفت دیگر اعضای اوپک در روز بازه زمانی فقط ۱۰۵ هزار بشکه در روز افزایش یافته است و این به آن معناست که اعضای اوپک توانایی افزایش تولید نفت بیشتر از رقم کنونی را ندارند. زنگنه درباره مقدار تولید نفت روسیه اظهار کرد: تولید نفت این کشور در ماه سپتامبر در مقایسه با ماه می ۳۸۸ هزار بشکه در روز افزایش یافته است که در بالاترین سطح خود قرار دارد؛ بنابراین روسیه هم در کوتاهمدت بدون سرمایه‌گذاری در صنایع بالادستی خود نمی‌تواند بیش از این تولید خود را افزایش دهد.

سازمان برنامه‌وبودجه:

کل مطالبات گندم‌کاران امروز واریزی‌می‌شود

● به گزارش فارس، سازمان برنامه و بودجه اعلام کرد: کل مطالبات گندم‌کاران در اختیار شرکت بازرگانی قشار گرفته و مقرر شد امروز حداکثر تا ساعت ۲۴ به حساب گندم‌کاران واریز شود. وعده رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور درباره پرداخت همه مطالبات گندم‌کاران تا پایان مهر، امروز محقق می‌شود و دولت هیچ‌گونه بدهی دراین‌باره ندارد.

برنامه‌های وزارت نیرو برای تأمین برق سال آینده

● وزیر نیرو گفت: از حدود سه ماه پیش برای تأمین برق سال آینده برنامه‌ریزی کرده‌ایم. ۲۵ نیروگاه حرارتی به ظرفیت پنج‌هزارو ۲۰۰ مگاوات در دست تکمیل، ۶۵۰ مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر و ۲۰۰ نیروگاه آبی در دست ساخت است و سه هزار مگاوات برنامه مدیریت مصرف را در نظر گرفته‌ایم. به گزارش ایسنا، رضا اردکانیان در کنفرانس بین‌المللی برق در جمع خبرنگاران اظهار کرد: این سه هزار مگاوات شامل ۱۱ زیربرنامه است، یکی از آن برنامه‌ها اصلاح مصرف است؛ ما مدیریت مصرف را مساوی اصلاح قیمت و تغییر تعرفه نمی‌دانیم؛ مثلا ۱۵ میلیون لامپ را در دستگاه‌های دولتی و غیردولتی تعویض می‌کنیم، روشنایی معیار را به نحوی مدیریت کنیم که بدون هرگونه اختلال، برق کمتری مصرف شود.

ساعت‌ها معطلی زائران اربعین در صف فقط برای ارز دولتی!

● قیمت هر هزار دینار داخل خاک عراق ۱۱ هزار تومان است؛ یعنی تفاوت نرخ دولتی دینار با نرخ آزاد آن صرفا در هر هزار دینار هزارو ۵۰۰ تومان و سرجمع آن ۱۵۰ هزار تومان می‌شود که زائران اربعین برای دریافت دینار تخصصی خود در عراق باید ساعت‌ها در صف معطل بمانند؛ به گزارش تسنیم، بالاخره بعد از گذشت هفته‌ها از شروع حرکت زائران اربعین حسینی (ع) کشورمان به مقصد عراق، دولت محترم تدبیر و امید به فکر تأمین نیاز زائران اربعین به دینار عراقی افتاد و از روز گذشته یعنی نرخ کمتر از ۱۰ روز مانده به روز اربعین، دریافت ربال زائران از طریق پیام‌رسان «بله» را اجرائی کرد تا زائران کشورمان هزینه رایلی خود را پرداخت کنند تا در عراق، دینار مورد نیاز خود را دریافت کنند؛ اما درباره این اقدام دولت در نحوه تأمین نیاز زائران به دینار، گفتنی‌هایی است که در ادامه آنها به مواردی از آن می‌پردازیم. اول اینکه دولت به بانک مرکزی دقیقا یک سال تمام فرصت برنامه‌ریزی برای بهترین نحوه تخصیص و پرداخت ارز مورد نیاز زائران اربعین را در اختیار داشتند؛ اما دقیقا در تمام ۱۱ ماه هیچ حرکت و برنامه‌ریزی‌ای در این راستا صورت نگرفت. در مکانیسمی که دولت و بانک مرکزی برای تخصیص ارز زائران اربعین در نظر گرفته‌اند، زائران باید داخل کشور هزینه رایلی دریافت مورد نیاز خود را از طریق یک «بات» تعبیه‌شده در پیام‌رسان «بله» به صورت کامل پرداخت کنند و پس از خروج از مرزهای کشور، داخل خاک عراق در شهرهای نجف، کربلا، بغداد و با مراجعه به شعب محدود در نظر گرفته‌شده، دینار عراقی خود را تحویل بگیرند.